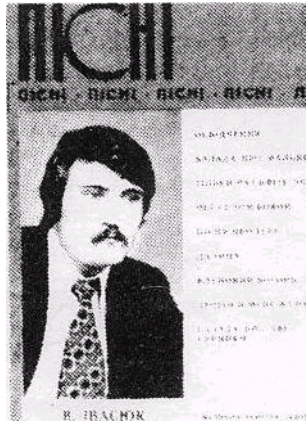

БУВ МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ

Володимирові Івасюкові присвячую

Обкладинка пісенника
В. Івасюка, виданого в 1977 році

Був місяць травень. Унраїнська природа пишалася своєю красою. Ясна голубінь буковинського неба і соковита зелень, перенизана щедрим питвом барвистих квітів, позолочена сонцем, зливалися у своїй віковичній гармонії. У зелених парках гуляла закохана молодь. І був перший несміливо-соромливий поцілунок, і палаючі уста юначки, і слоза, які запам'ятаються на все життя: я тебе кохаю. Була весна. Чарівна пора року Народжувались на українській землі пісні. Був неповторний місяць травень. Народжувалась любов,

Був місяць травень. Світлий радісний травень. По театральній площі Чернівців йшов високий стрункий юнак. Йшов юнак з замріяним обличчям, з лагідною посмішкою на устах. І були в нього очі голубі, голубі, як прозоре буковинське небо.

Був місяць травень. Травень 1971 року. У цьому місяці Володимир Івасюк написав свою першу пісню 'Червона рута'. А через тиждень цю пісню заспівала вся поневолена Україна. Раділа буковинська земля і гомоніли сиві Карпатські тори, вітаючи народження нового композитора.

Був місяць травень. Літав над землею тополиний пух. І замріяні дівчата

вже півнали на вулицях цього високочолого юнака з характерно врочисто — святювим виразом обличчя.

Був місяць травень. І в маленькому містечку Кіцмань на зеленій Буковині, у хатині, захованій серед кущів пахучого бузку, заплакала старенька бабуся Володимира Івасюка. Це були сльози радості. Згадала вона, що Володимир, її онук виростав тут у Кіцмані. Спихав пісні Буковини — це шум буковинських смерек, це гомін сивих Карпат. Володимир змалну чув, як співає струмкий Черемош, слухав музику буковинської землі. І це глибоко вкоринилось у душу сина буковинської землі. Це ми відчуваємо у його піснях. В них ми чуємо відкрите серце композитора, глибоку любов, тугу, біль. І це потрясає до глибини кожного з нас.

Був місяць травень. А потім ще один травень, і ще один... Народжувалися нові пісні Івасюка. На буковинській землі буди написані "Водограй", "Пісня буде поміж нас", "Баляда про скрипки". Прийшла до нього світова слава, а він не звертав на неї уваги. Він мріяв жити і працювати для свого народу.

Був місяць травень. І прийшла біда. Вона завжди приходить несподівано, приходить тоді, коли її не чекають. З України прийшла страшна чорна вістка, яка болем вибилась у грудях. Московське КГБ закатувало співця нраси України, молодого талановитого поета і композитора Володимира Івасюка.

Був місяць травень. 22 травня 1979 року. Запам'ятай, Україно, цей день. У цей страшній чорний день Україна прощалася з Володимиром Івасюком. На вулиці Львова вийшли понад 10,000 юнаків і дівчат. Вони прощалися з людиною, яка стала символом воюючої України. Прощалися з поетом і композитором, який віддав своє життя заради служінню українській пісні.

Був місяць травень. І молодь прийшла на Личаківський цвинтар у Львові, щоб вклонитися пам'яті святої людини. Зажурилась Буковина і стала бліда, мов стіна бгя домовини композитора. А попіл Клоаса стукав у грудях молоді. Стукав і нагадував, що пісні Володимира Івасюка будили приспану національну свідомість. Його пісні були символом боротьби за рідний край.

Був місяць травень. Чорний травень України. Їх було вже багато таких травнів Алла Горська, Ростислав Палецький, Володимир Івасюк. Пригадайте собі Стусові рядки:

*Ярій, душе. Ярій, а не ридай!
у чорній стужі сонце України,
а ти шукай — червону тіль каліни,
на чорних водах тіль її шукай.*

Був місяць травень. І у Львові ховали духового брата Алли Горської. Ховали композитора, який знайшов свою "Червону руту". Ховали співця краси України. І в першу річницю трагічної смерті Івасюка, я благаю тебе, травню, будь світлим, будь радісним. Не приходи до нас чорним...

Віталій Лехтер
Сумівський журнал "Крилаті"